

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 11. 2024, č. j. 22 A 61/2024-6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (*stěžovatelka*) podala kasační stížnost směřující proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta její žaloba proti nečinnosti žalovaného ve věci dodatečného povolení stavby na pozemku parc. č. X v k. ú. N. V. u F. n. O.

[2] Stěžovatelka spolu s kasační stížností nedoložila, že je zastoupena advokátem. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 12. 12. 2024, č. j. 5 As 319/2024-5, vyzval k předložení plné moci a ke splnění této povinnosti jí stanovil lhůtu 15 dnů. Stěžovatelka před uplynutím této lhůty, dne 7. 1. 2025, požádala o její prodloužení do doby, než Česká advokátní komora (ČAK) rozhodne o její žádosti o určení advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti v této věci. Soud stěžovatelce vyhověl a usnesením ze dne 10. 1. 2025, č. j. 5 As 319/2024-19, lhůtu prodloužil do 16. 2. 2025. Stěžovatelka byla současně poučena o tom, že soud kasační stížnost odmítne, pokud nebude (v prodloužené lhůtě) předložena plná moc, jakož i o tom, že další prodloužování lhůty jí nebude povoleno s tím, že je na odpovědnosti stěžovatelky, nebude-li jí ze strany ČAK vyhověno, aby si sama obstarala požadované zastoupení.

[3] V poslední den prodloužené lhůty odeslala stěžovatelka soudu podání, ve kterém požádala o přerušení řízení o kasační stížnosti. Uvedla, že ČAK odůvodnila neurčení advokáta k poskytnutí právní služby *za úplatu* tím, že stěžovatelka nesplnila podmínky § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Tento zákon (ve znění účinném od 1. 1. 2024) však podle stěžovatelky s určením advokáta *za úplatu* nepočítá, a nevyžaduje tedy, aby žadatel doložil, že oslovil alespoň dva advokáty, kteří poskytnutí právní služby *za úplatu* odmítli. Stěžovatelka proto rozhodnutí ČAK považuje za nicotné, resp. nezákonné,

a podala proti němu žalobu u Městského soudu v Praze. Za účelem ochrany svého práva na přístup k soudu a práva na právní pomoc požádala o přerušení řízení až do rozhodnutí Městského soudu v Praze o této žalobě.

[4] Kromě rozhodnutí ČAK a žádosti o přerušení řízení nepředložila stěžovatelka soudu nic dalšího – především tedy stále chybějící plnou moc.

[5] NSS se nejprve zabýval stěžovatelčinou žádostí o přerušení řízení. Dospěl, shodně jako např. v usnesení ze dne 13. 2. 2025, č. j. 10 Afs 326/2024-33, k závěru, že pro přerušení řízení není důvod, stejně jako v jiných případech, kdy stěžovatelka navrhla přerušení kasačního řízení za stejných okolností (jen za poslední měsíc viz usnesení NSS ze dne 9. 1. 2025, čj. 9 As 208/2024-35, nebo ze dne 22. 1. 2025, čj. 2 As 249/2024-27):

– *Zaprvé*, přerušit řízení podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. lze za předpokladu, že výsledek jiného řízení může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé, nikoli jen na splnění podmínky řízení.

– *Zadruhé*, podmínku povinného zastoupení lze splnit i způsobem, který nevyžaduje, aby bylo rozhodnuto o stěžovatelčině žalobě. Řízení před městským soudem stěžovatelce nebrání v tom, aby se v tomto kasačním řízení nechala zastoupit jiným advokátem. Stěžovatelka měla dostatečný čas (bezmála dva měsíce) k tomu, aby se pokusila si advokáta zajistit. Jak je obecně známo, počet advokátů v ČR je tak vysoký, že v každém větším městě jich lze oslovit minimálně desítky. Stěžovatelka zároveň netvrdí žádné konkrétní okolnosti, které by jí v tom bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

– *Zatřetí* je soudu z úřední činnosti známo, že stěžovatelka vede desítky různých soudních řízení, a zná tak podmínky, za kterých se lze na soudy obracet, protože o nich byla opakovaně poučena. Z jiných řízení je nadto zřejmé, že si stěžovatelka dokáže zajistit potřebné právní zastoupení sama, aniž by musela žádat ČAK. Po stěžovatelce tak lze spravedlivě požadovat, aby vyvinula větší úsilí pro splnění podmínek řízení, a to i s ohledem na množství sporů, které vede či vedla.

– *Začtvrté*, vyhověl-li by soud stěžovatelčině návrhu, jen by tím zvětšoval prostor pro další větvení navázaných soudních sporů s obdobným předmětem bez hmotněprávního nároku. To by vedlo k neopodstatněnému prodlužování soudních řízení (srov. též usnesení NSS sp. zn. 5 As 283/2024, sp. zn. 5 As 35/2024)

[6] Dále soud vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě (ani v té prodloužené) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, a soud proto její kasační stížnost odmítl.

[7] Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

[8] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Soud proto vrátil stěžovatelce soudní poplatek.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 19. února 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu